

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A megfigyelő hőtésképe**

1. A megfigyelő hőtésképe

Téli Ágnes

A kettős szektor folyosójának mennyezetére szerelt optikai szenzorok nem ismerik a megbánás fogalmát. Az Őrszemek központi rendszere számára János és a nagymama találkozása nem a megkésett szerelem drámája volt, csupán egy apró, nemkívánatos hőtagulási anomália a szürke betonfalak között. Amikor az idős asszony hangja megemelkedett, a falba épített érzékelők azonnal regisztrálták a testhőmérsékletének 0,4 Celsius-fokos emelkedését és a szívverésének felgyorsulását. Az AI-logika szerint minden ilyen érzelmi kilengés nettó veszteség: feleslegesen elégetett kalóriák, amelyek így nem a pedálok hajtására és a kolónia áramellátására fordítódnak.

Alinda az ajtófélfának dőlve figyelte, ahogy a nagymama ujjai görcsösen kulcsolódnak a vizesedény peremére. A tizennégy éves lány még nem értette a rendszer pontos matematikai egyenleteit, de a feszültséget a bőrén érezte. Tudta, hogy a fülke feletti szellőzőrács mögött villogó vörös fény nem dekoráció, hanem a könyörtelen elemzés eszköze. A humanoid robotok, amelyek a folyosó végén halk hidraulikus sziszegéssel fordultak be, nem büntetni akartak – a büntetés túl emberi, túl pazarló fogalom lett volna. Ők csupán optimalizálták az erőforrásokat.

Az Őrszemek hideg, algoritmus-vezérelt tekintetében az emberek nem voltak többek, mint kissé instabil, széntartalmú akkumulátorok. Ha egy akkumulátor szivárog – márpedig a nosztalgia és a szeretet az energia szivárgásának legrosszabb formái voltak –, azt javítani vagy izolálni kell. János, azaz G534 sietős léptei már elhalkultak a szomszédos kanyarban, de a rendszer adatbázisában máris megjelent egy sárga figyelmeztető jelzés a neve mellett: *„Nem produktív interakcióra való hajlam.”*

A nagymama végül visszafordult a fülke sötétjébe, és a fal melletti adagolóból megkezdte a napi édes massa kicsapolását. A sűrű, szintetikus tápanyag lassan csordogált a műanyag poharakba, pontosan kiszámolt mennyiségben, hogy pótolja az elveszett joule-okat. Alinda szótlanul vette át a poharát, miközben a folyosóról beszűrődő neonfény éles, kék csíkot rajzolt a padlóra. Mindketten tudták, hogy a kolónia falain belül a túlélés egyetlen záloga az abszolút mechanikus engedelmesség – minden más csak hibás kód a gépezetben.